

Ronald Meester, *Het pseudoniem van God: Een wiskundige over geloof, wetenschap en toeval*, Baarn, Ten Have, 2003, 176 pp., €14,90, ISBN 9025953727.

Meester is hoogleraar wiskunde aan de Vrije Universiteit te Amsterdam met kansrekening als opdracht. In dit boek verdedigt hij zijn standpunt dat ‘waarschijnlijkheid’ en ‘toeval’ begrippen zijn die weliswaar wetenschappelijk bruikbaar zijn, maar een beperkte geldigheid bezitten. Iedere wetenschappelijke theorie is een kader met behulp waarvan bepaalde verschijnselen begrepen kunnen worden, maar iedere claim op waarheid van een theorie is een brug te ver. Ook begrippen als ‘toeval’ en ‘kans’ hebben derhalve een beperkte reikwijdte. Hun interpretatie ligt in een wetenschappelijk of godsdienstig kader ingebed en is dus beperkt tot die theoretische of theologische context. Iedere claim die over die context heen grijpt en aanspraak doet op universele geldigheid, is voor Meester een geloofsuitspraak, en daarmee “een kwestie van smaak en persoonlijke overtuiging” (105). In het licht hiervan beschrijft Meester ook de rol van toeval in de evolutietheorie. Hij meent dat de rol van toeval binnen de evolutietheorie wellicht overschat wordt en dat we alternatieve visies serieus moeten nemen. Hij noemt in dit kader de theologie van John Haught, Keith Ward, de visie van Paus Johannes Paulus II, en *Intelligent Design* (ID). Vooral die laatste visie krijgt de ruimte en Meester steekt zijn sympathie voor ID niet onder stoelen of banken. Hij meent dat het onterecht is “om ID op te vatten als een verdediging van religieuze beelden tegen een oprukkende wetenschap” (150). Sterker nog, “aanhangers van ID zijn vaak helemaal niet geïnteresseerd in theologische aspecten” (151). Dit lijkt mij persoonlijk nogal een naïeve inschatting van de wetenschappelijke revolutie die ID-aanhangers als William Dembski proberen te bewerkstelligen. Gelukkig is Meester nuchter genoeg om te concluderen dat aanhangers nogal eens vergeten dat ook ID slechts een theorie is, en dat daarmee iedere pretentie op waarheid is uitgesloten. Meesters boek als geheel leest zeer vlot weg. Toch is de lijn van het betoog niet altijd even helder, en zijn mijns inziens de religieuze aspecten wat onderbelicht gebleven, vooral wat betreft de existentiële aspecten van het toeval.